

## תלמודו בידו

### דף ז עמוד א

**א** האם השיעור של מעה כסף עבור עולת ראייה היא  
מן התורה או מדרבנן ?

**ב** האם מותר להיראות בעזרה מבלי להביא קרבן  
בכל ראייה ?

**ג** באופן שמותר להיראות בעזרה בלי להביא עולת  
ראייה, האם רשאי להביא עמו קרבן ?

**ד** האם מקיים מצוה בריבוי ראיות בעזרה בימי הרגל ?

**ה** האם אפשר לקיים חובת קרבן ראייה בעוף או במנחה,  
או בקרבן שלמים, ומניין ?

**א** הוה אמינא: מן התורה. ומה ששנו "אלו דברים שאין להם שיעור, הראיון",  
היינו שאין גבול כמה עולות רשאי להביא.

**מסקנא:** מדרבנן. אבל מן התורה יוצא ידי חובה אף בעולה בפחות ממעה כסף.

**ב** לשון א': ביום טוב ראשון, חייב להביא עולה בכל פעם שנראה בעזרה.

בשאר ימי הרגל, לר' יוחנן מותר להיראות בלי להביא קרבן.

לריש לקיש צריך להביא עמו קרבן.

**לשון ב':** לכולי עלמא אין חיוב קרבן אלא בראייה ראשונה.

**ג** לשון א': מותר להביא עמו קרבן על מנת להקריבו כעולת ראייה.

**לשון ב':** לר' יוחנן אסור להביא עמו קרבן. ולריש לקיש, רשאי.

**ד** מקיים. ועל זה שנו "אלו דברים שאין להם שיעור, הראיון".

שאינו נתכוון התנא שרק לעולת ראייה אין שיעור, היה שונה "הראייה".

**ה** עולת העוף ומנחה: אין יוצאים בה ידי חובה.

שהוקשה ראייה לחגיגה, וכשם שחגיגה ממין בהמה, שהרי נאמר בה "ולא

ילין חלב חגי עד בקר", כך גם קרבן ראייה צריך להיות ממין בהמה.

**שלמים:** אין יוצאים בהם. שכשם שחגיגה היא ראוייה לאכילת אדם, כך ראייה

היא ראוייה לצורך ה', כלומר עולה שנשרפת כולה על גבי המזבח.